

TRANK

05
2012

België - Belgique

PB - PP

9000 GENT

BC 21557

VIERMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN SAMENLEVINGSOPBOUW GENT VZW

ACTIE REGISTREREN - 09 JUNI - ADMINISTRATIEF CENTRUM, GENT

‘Twee meisjes op het strand’. Een visioen van zorgeloosheid en schaamteloos genieten bij warme temperaturen. Als je dit leest zijn die ondertussen waarschijnlijk alweer lang verleden tijd. Maar na enkele hete zomerdagen staat ons ook nog een heet najaar te wachten. Op 14 oktober trekken we met z’n allen naar de stembus. We kiezen een nieuwe gemeente- en provincieraad.

Voor *Samenlevingsopbouw Gent* vzw en zijn partners een erg belangrijk moment. We zien elke dag hoe bepaalde keuzes al dan niet ten goede komen aan maatschappelijk kwetsbaren. Daarbij wordt de kloof tussen rijk en arm de laatste jaren opvallend groter. Ongelijkheid schaadt de maatschappij, leert onderzoek van de Britse socioloog Richard Wilkinson. Psychoanalyticus Paul Verhaeghe vult daarbij aan: ‘Hoe groter de ongelijkheid hoe meer mentale stoornissen, criminaliteit, drugs- en medicijngebruik. Niet alleen de gezondheid gaat achteruit, ook de onderwijsresultaten en de sociale mobiliteit.’ Historicus Tony Judt vult verder aan: vanaf eind 19e eeuw tot de jaren 1970 werd de ongelijkheid in de ontwikkelde westerse samenlevingen gestaag teruggedrongen, maar de afgelopen dertig jaar hebben we dat allemaal weggegooid. En hij vervolgt: we moeten de herverdeling van welvaart in ere herstellen als centrale opdracht van de overheid. Grotere gelijkheid en het bestrijden van ongelijkheid moet opnieuw ons streven zijn.

Het zou al te kortzichtig zijn een stads- of provinciebestuur alleen verantwoordelijk te stellen voor algemene maatschappelijke evoluties. Maar net hun tastbare nabijheid verleent hen het recht én de plicht hierin een rol op te nemen. Een stedelijke overheid maakt dagelijks keuzes, in haar sport en jeugdbeleid, in haar woonbeleid, in haar onderwijsbeleid, in haar cultuurbeleid, in haar sociaal beleid, bij het inrichten van haar openbaar terrein, in haar economisch beleid. Vergroten we de kloof of dichten we ze?

Een ruime groep middenveldorganisaties roept op werk te maken van een duidelijk en rechtvaardig sociaal beleid. Een beleid waar ieders stem telt, waar kwetsbare mensen niet opgejaagd worden en waar kloven niet langer uitgediept worden. In die zin roepen we alle stadsgenoten op: debatteer opnieuw over normen en waarden, niet enkel de individuele waarden, maar ook de collectieve. Stel opnieuw de grote maatschappelijke vragen. Is een voorstel goed? Eerlijk? Juist? Rechtvaardig? Helpt het een betere maatschappij en een betere wereld tot stand te brengen? De juiste vragen stellen, informeren, participeren en activeren. Democratie is werken. Tot 14 oktober. En evengoed lang erna.

Proa rech sector Sam

Doelstelling op lange termijn is dat de OCMW's en andere dienstverleners proactieve dienstverlening als een vast onderdeel van hun werking gaan beschouwen of dat het een vast deel van hun decretale opdracht vormt.

Om dit waar te maken, hebben in Gent een aantal organisaties en diensten de handen in elkaar geslagen: OCMW, Samenlevingsopbouw Gent vzw, vzw SIVI – Vereniging Waar Armen het Woord Nemen.

Onderbescherming en proactief handelen

Het recht op maatschappelijke dienstverlening garandeert iedereen een le-

Proactieve tentoekenning

Samenlevingsopbouw bouwt mee aan de weg

ven in menselijke waardigheid. Toch staat dit recht onder druk. Ondanks het ogenschijnlijk brede vangnet kampen mensen met onderbescherming. Dit betekent dat mensen die recht hebben op maatschappelijke dienstverlening die om één of andere reden niet ontvangen. Zo kampen gezinnen die leven in onderbescherming met een gebrek aan kennis en informatie. Ze kunnen de administratieve drempels niet de baas, hebben angst voor stigmatisering, enz. Ook de theorie van maatschappelijke kwetsbaarheid biedt een sterke verklaringsgrond voor onderbescherming*.

* Sector Samenlevingsopbouw, Proactieve dienstverlening in de strijd tegen onderbescherming, beleidsvisietekst

In september gaat in 18 pilootgemeenten, waaronder Gent, het project 'Lokaal proactief kader' van start. Met dit project gaan we op een interactieve manier op zoek naar verbeteracties die lokale actoren zoals het OCMW, ziekenfondsen, CAW's, vakbonden ... kunnen ondernemen om te vermijden dat mensen in een situatie van onderbescherming terecht komen.

Er wordt vandaag te weinig ingezet op preventief werken, op het actief opsporen van mensen en op nazorg. Door lokaal meer proactief te gaan handelen, willen we dit probleem aanpakken. Daarbij neemt niet de potentiële rechthebbende, maar de

gemeenschap initiatieven om de rechthebbende te bereiken. Daardoor vermijden we dat mensen in situaties van onderbescherming blijven of telkens opnieuw in een hulpverleningsproces terecht komen. Ook vanuit dat laatste oogpunt biedt

proactieve dienstverlening een uitgesproken meerwaarde voor lokale besturen. Om proactieve dienstverlening effectief te realiseren is overleg en samenwerking op lokaal niveau tussen lokale besturen, welzijnsorganisaties, dienstverleners en basiswerkingen absoluut noodzakelijk.

Als lokaal kader voor dit proactief handelen zijn vier elementen belangrijk.

Outreaching werken

De stap naar een OCMW en andere dienstverleners is dikwijls zeer groot. Daardoor blijven mensen te lang met problemen zitten en

►►►

►►► worden deze enkel groter. Bij outreachend handelen staat het actief opsporen van mensen die hun rechten niet volledig uitputten centraal. Om dit waar te kunnen maken, moeten dienstverleners netwerken uitbouwen met diverse mensen en sleutelorganisaties. Voorbeelden van netwerken zijn: zorgnetwerken, brugfiguren.

Kwaliteitsverbetering van de dienstverlening

Of een traject maatschappelijke dienstverlening succesvol verloopt, hangt af van de kwaliteit van dit traject en – daarmee samenhangend – van de beschikbare tijd die een maatschappelijk werker aan een traject kan besteden.

Ook elementen van een meer kwalitatieve dienstverlening zijn:

- Automatische toekenning van rechten,
- Doorgedreven informatieverstrekking over sociale rechten (rechtenverkenner),
- Investeren in nazorg.

Uitbouw van geïntegreerde basisvoorzieningen in dorp, buurt, stad of categoriaal

In de strijd tegen onderbescherming – zowel in landelijke als stedelijke context – vormen lokale ankerplaatsen een essentiële schakel: we noemen hier bvb. geïntegreerde basisvoorzieningen

Participatief Beleid

Clënten van maatschappelijke dienstverlening dienen niet alleen als cliënten, maar ook als burgers benaderd te worden. Het OCMW moet zijn cliënten betrekken bij het beheer van de hulpverlening. Een meer participatieve beleids-

voering dringt zich op: het vormt een hoeksteen van een meer proactieve vorm van maatschappelijke dienstverlening. Bovendien leidt een participatief beleid tot betere besluitvorming (behoorlijk bestuur) en is het democratischer.

Participatie is op individueel en beleidsmatig niveau essentieel bij de realisatie van een menswaardig bestaan.

Wie doet wat, wie kan wat doen?

Lokale actoren hebben heel wat elementen in handen om te komen tot proactieve dienstverlening. Maar er zijn ook zaken waarvoor zij afhankelijk zijn van hogere overheden. Zo is het automatisch toekennen van rechten een belangrijk speerpunt om onderbescherming tegen te gaan. Rechten dienen maximaal gerealiseerd te worden. Toch maken veel burgers – en vaak de meest kwetsbare – niet ten volle gebruik van de diverse overheidsmaatregelen waar ze beroep op kunnen doen. Mensen in maatschappelijk kwetsbare posities kennen vaak hun rechten niet. Ze vragen deze rechten om diverse redenen niet aan of ontvangen ze uiteindelijk niet.

Ter illustratie: Het OMNIO-statuuat geeft personen en gezinnen met een laag inkomen recht op hogere terugbetalingen voor gezondheidszorg. Op 1.1.2009 hadden slechts 190.000 mensen het OMNIO-statuuat terwijl 800.000 mensen in aanmerking komen.

Waar mogelijk dient het principe van een automatische toekenning van rechten hierop een antwoord te bieden. Het principe van automatische toekenning lijkt een evidentie. De omzetting ervan in praktijk is

dat al heel wat minder. Knelpunten situeren zich op het vlak van de beschikbaarheid van gegevens, de technische mogelijkheden, juridische beperkingen en budgettaire implicaties. Bovendien zitten sociale rechten verspreid over verschillende overheden en verschillende beleidsdomeinen. Om resultaten te boeken moet tussen verschillende actoren en beleidsdomeinen de nodige coördinatie en afstemming voorzien worden.

De stand van zaken

In het Voortgangsrapport 2011-2012 van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding lezen we dat in 2011 werd gestart met een inventarisatie van de mate waarin sociale rechten momenteel automatisch worden toegekend en welke knelpunten en beperkingen zich hierbij voordoen. Deze oefening verloopt zowel op Vlaams als op federaal niveau, in samenwerking met het Interfederaal Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting. Minister Bourgeois gaf opdracht om na te gaan welke standaardcomponenten in het inkomensbegrip

kunnen gehanteerd worden, met het oog op een maximale automatisering van een inkomensstoets bij verschillende beleidsmaatregelen. Binnen de armoedetoets wordt voorzien dat voor nieuwe rechten systematisch een haalbaarheidsonderzoek naar de automatische toekenning ervan uitgevoerd wordt.

Om de nodige draagkracht te voorzien werd het streven naar automatische rechtentoekenning door de Vlaamse regering als sleutelproject opgenomen in het Meerjarenplan Slagkrachtige Overheid. Tijd en middelen moeten vrijgemaakt worden binnen elk bevoegdheidsdomein om een effectieve implementatie te realiseren. Ook met de federale overheid zullen hierrond gesprekken moeten aangeknoopt worden.

Op basis van de inventaris wordt nu bekeken welke stappen mogelijk zijn om op korte termijn zo veel mogelijk sociale rechten automatisch toe te kennen. Uiteraard moet ook bekeken worden welke gemeentelijke rechten mee in beeld komen.

Een van de concrete dossiers die vandaag op Vlaams niveau op tafel liggen m.b.t. de automatische rechtentoekenning is de automatische toekenning van de schooltoelage. Dit proces werd opgestart in de vorige legislatuur en moet resulteren in een operationele automatische toekenning in het schooljaar 2013-2014. De Vlaamse overheid heeft ook de ambitie om op korte termijn werk te maken van de “MOBIB-kaart” van De Lijn zodat de diverse voordeeltarieven hierdoor geautomatiseerd kunnen worden. Verder wil men ook de ouderbijdrage in de kinderopvang en het inschrijvingsgeld in het volwassenonderwijs aanpakken.

We zijn er ...

Het automatisch toekennen van rechten vergt grote inspanningen op verschillende domeinen en van verschillende overheden. Er worden inspanningen geleverd wat betreft het automatisch toekennen van rechten, wat positief is, maar we zijn verre van waar we moeten zijn. Nochtans is het een relatief eenvoudige ingreep waar Samenlevingsopbouw en armenverenigingen al jaren geleden de vinger op de wonde legden. De automatische rechtentoekenning blijft dus logischerwijze ook de volgende maanden een strijdpunt voor Samenlevingsopbouw.

Nominatie **armoedeprijs** voor 't Oud Postje

't Oud Postje is een project van vzw Buurtdiensten Gent Noord. In een voormalig postgebouw beheert de vzw een wijkrestaurant en tearoom, een openbare computer-ruimte en een buurttuin. Op weekdagen schuiven er hier gemiddeld 60 mensen aan tafel. Dit jaar is 't Oud Postje genomineerd voor de

federale prijs armoede bestrijding. Joost Vande Winkel, coördinator van de vzw Buurtdiensten Gent Noord vertelt over de vele armoede bestrijdende aspecten van zijn organisatie: "Eerst en vooral is de drempel voor de geleverde diensten, een maaltijd of een sportaanbod in de buurt, toegankelijk en betaalbaar voor mensen uit kansengroepen. Terugkerende klanten kunnen bij ons ook met andere, vaak administratieve, vragen terecht. De mensen die de organisatie draaiende houden, vrijwilligers en personeel, zijn mensen die elders minder kansen zouden krijgen." Een droom van Joost is om in de toekomst meer groenten zelf te verbouwen, vlakbij het restaurant. Hoe korter de keten hoe beter voor iedereen en onze planeet. Ruimte is er nog vlakbij. We dromen mee...

MEER INFO

vzw Buurtdiensten Gent Noord, Meulesteedsesteenweg 455, 9000 Gent
Tel. en fax: 09 251 87 70 • e-mail: wijkresto@buurtdienstengentnoord.be
website: buurtdienstengentnoord.be

Magazine "Van nul tot groep"

Samenlevingsopbouw Gent vzw werkte samen met drie basisdiensten van KRAS vzw om een aantal drempels in het kader van 'leren' in kaart te brengen. Al gauw bleek dat het opzetten van groepswerkingen belangrijk is om mensen in armoede de stap te laten zetten naar leren. Zo kan men hen een springplank aanbieden naar zowel formeel als informeel leren.

Het magazine is een leidraad voor vrijwilligers, stagiairs en (nieuwe) medewerkers van basisdiensten die de eerste stappen naar groepswerk willen zetten. Op een eenvoudige manier geeft het via interviews, foto's, getuigenissen... een aantal duidelijke methodieken, tips en aandachtspunten mee om zelf aan de slag te gaan. Want werken met groepen en mensen in armoede motiveren om iets bij te leren hoeft helemaal niet zo moeilijk te zijn. Binnen het project werd er nauw samengewerkt met: KRAS vzw, Centrum Basiseducatie vzw-Leerpunt Gent-Meetjesland-Leieland, Oost-Vlaamse Centra Basiseducatie vzw en Welzijnsschakels Oost-Vlaan-

deren. Het project werd mogelijk gemaakt door de financiële steun van de Provincie Oost-Vlaanderen.

Wens je een exemplaar van het magazine, dan kan je dit, zolang de voorraad strekt, aanvragen bij Samenlevingsopbouw Gent vzw, Blaisantvest 70, 9000 Gent, Tel. 09 223 95 15.

Mits betaling van de postkosten wordt het ook opgestuurd.

Surfen op **TRACKs** sporen

Samenlevingsopbouw Gent vzw lanceerde begin juni een oproep aan alle Gentenaars en Gentse organisaties om een woonbrief te schrijven naar de Boombungalow, een kunstwerk dat Benjamin Verdonck maakte voor TRACK. We ontvingen al verschillende woondromen, wensen en ideeën in de brievenbus van de Boombungalow. Hierna enkele impressies:

"Onder al die honderden wachtenden moeten er toch ook handige Harry's zijn? Er staan zoveel huizen leeg hier op 't Westveld en dat zal in andere wijken wel hetzelfde zijn – reden, geen financiële middelen. Laat die handige Harry's los op die woningen, laat de maatschappij zorgen voor materiaal en toezicht en daarvoor in ruil een paar jaar gratis wonen. Een stevig contract en goed overleg zijn natuurlijk nodig. Die woningen zullen degelijk gerestaureerd zijn aan goeie voorwaarden, en bovendien: respect is er voor je eigen werk."

"Mevrouw Freya Vanden Bossche zou voor de sociale huisvestingsmaatschappijen toch zonne-energie kunnen subsidiëren."

Maar we zijn nog altijd op zoek naar mensen die een brief willen schrijven. Benieuwd naar zowel de positieve als de negatieve aspecten van je woning en je buurt.

**DENK EN DROOM MET ONS MEE
OVER OPLOSSINGEN
VOOR DE GENTSE WOONPROBLEMATIEK.**

Schrijf een brief naar Boombungalow Vogelzangpark 17bis, 9000 Gent.

Dag van de sociale huurder

Op 9 juni organiseerden het Gensh en Samenlevingsopbouw Gent vzw voor de derde keer de Dag van de Sociale Huurder in Gent. Naast een infobeurs en een hobbymarkt, was er ook een panelgesprek over huurlasten. Eén sociale huisvestingsmaatschappij – WoninGent – was bereid aan dit panel deel te nemen.

Het Gensh formuleerde enkele concrete oplossingsvoorstellen om de huurlasten te verlagen. Daarnaast pleitte zowel Samenlevingsopbouw Gent vzw als de Huurdersbond voor een wettelijk correcte afrekening. Samenlevingsopbouw Gent vzw drukte verder zijn bezorgdheid uit over de huurders van de voormalige stadswoningen, waarvan er velen met betaalbaarheidsproblemen kampen. Vanuit WoninGent werden er een aantal concrete oplossingen voorgesteld die de kosten voor de komende jaren zouden moeten verlagen. Deze oplossingen handelden zowel over technische aanpassingen, verandering van berekeningswijze als de verantwoordelijkheid die huurders zelf kunnen dragen.

De dag eindigde met een dansfeest. In totaal waren er 120 aanwezigen.

Claudine

Vrijwilliger in de kijker

Ik ontmoet Claudine op een zomerse namiddag in 't Oud Postje, het sociaal wijkrestaurant op de Meulesteedsesteenweg. Ze is net klaar met de afwas van de veertig mensen die er deze middag kwamen eten. Dit doet Claudine elke dinsdag en donderdag. "Soms komt hier wel zeventig man," zegt ze niet zonder trots. "'t Postje is mijn tweede thuis," zegt ze; "Er wordt gewerkt en gelachen. Ik voel mij hier goed. Het is een goede groep waar niet wordt geroddeld." Dit blijkt te kloppen, want veel van de vrijwilligers zijn er al bij vanaf het begin. Onlangs vierde 't Oud Postje haar 10-jarig bestaan. Claudine werkt hier al vier jaar. "Bovendien, alleen eten is niet leuk. Hier doe je iets nuttig, en je wordt gewaardeerd. We krijgen informatie over de werking en soms gaan we eens op uitstap als beloning voor onze inzet. Ik ben nu 68 jaar en ik weet dat ik ooit zal moeten stoppen. Dan zal ik wenen. Maar zover is het nog niet. Ik maak met veel plezier twee keer in de week de verplaatsing van de Brugse Poort naar Meulestede." We hopen, samen met Claudine, dat ze het nog lang mag volhouden.

Sterke Armen in beweging maakt een reizende dialoog-tentoonstelling

"Een beeld zegt meer dan 1000 woorden, maar om te weten welke woorden dit precies zijn, dient wel te worden gepraat." (Vanderveen, 2008) Aan de deelnemers van het project Sterke Armen in Beweging, vroegen we om hun leefwereld in beeld te brengen. Door het nemen van foto's maakten de deelnemers hun ervaringen tastbaar. Daarbij maakten we gebruik van de photovoice-methodiek. Deze methodiek vertrekt vanuit de kennis en ervaring die mensen in armoede hebben en die professionelen vaak tekort komen.

Op basis van dit materiaal werd een dialoog opgezet tussen de deelnemers. Maar we wilden dit materiaal ook gebruiken om met derden in dialoog te treden. Dit kan op basis van 7 aangemaakte walldisplays (groot beeldmateriaal). Elk van de 7 displays is gebaseerd op een grondrecht: wonen, gezondheid, maatschappelijke dienstverlening, onderwijs...

De walldisplays staan gratis ter beschikking. Ze vertellen een verhaal over fundamentele grondrechten en hoe mensen in armoede die beleven. Je kan ze gebruiken om er een dialoog over armoede mee aan te gaan. Op basis van wat men ziet, leest, bedenkt, ervaart... treed je in

dialoog over een bepaald thema. Indien gewenst staan er ook gidsen, deelnemers die aan het project meegewerkt hebben, ter beschikking, om vanuit hun ervaring het proces in gang te zetten (mits een vergoeding van €25 per persoon, per dagdeel).

MEER INFO

Samenlevingsopbouw Gent vzw, Natasha Van hulle, tel. 0473 76 36 80
e-mail: natasha.van.hulle@samenvlevingsopbouw.be

Energie-efficiëntie en woonkwaliteit verhogen bij huurders:

Een onmogelijke opdracht?

Ontstaan

Samenlevingsopbouw Gent vzw startte in 2000 samen met Intercultureel Netwerk Gent vzw het Duurzaam Huis. Het project wou het intercultureel samenleven op buurniveau verbeteren en werkte aan de hand van thema's zoals het verbeteren van de stedelijke ruimte, duurzaam leven, milieu en ecologie, het verminderen van afval, renovatie en huisvesting. In de schoot van het project groeide in 2004 het experiment 'Bouwblok-renovatie' in de wijk Dampoort.

Het KWEEK-project ontstond vanuit deze achtergrond, en kreeg zijn naam in het kader van de samenwerking met stad Gent binnen het

Samenlevingsopbouw Gent vzw ging in september 2011 van start met het project KWEEK-Rabot. Een project rond woonkwaliteit en energie-efficiëntie bij kwetsbare huurders

stadvernieuwingproject Ledeberg Leeft! Het project had als doel 20 kwetsbare bewoners aan te zetten tot KWaliteitsverbetering en Energie-Efficiëntie van de woning bij Kwetsbare groepen (KWEEN). De evaluatie van het project toonde aan dat voornamelijk huurders een zeer moeilijk bereikbare groep zijn. En net hun woningen kunnen een flinke renovatie goed gebruiken.

Om die reden besloot Samenle-

vingsoopbouw Gent vzw een extra inspanning te leveren voor deze doelgroep in de wijk Rabot. De bedoeling van KWEEK-Rabot is minimum 20 huurders met een beperkt inkomen te bereiken en een verbetering van de woonkwaliteit en energie-efficiëntie van de woning te bereiken. Het plaatsen van dakisolatie kozen we als eerste stap binnen het proces. Van overheidswege wordt dit ook sterk gestimuleerd: een eer-

ste en haalbare operatie naar meer duurzaam energieverbruik.

Aanpak

Via deur-aan-deur huisbezoeken zijn we op zoek gegaan naar huurders die interesse hadden in dakisolatie. Vervolgens namen we contact op met de eigenaar om te vragen of die een financiële bijdrage wilde leveren voor het plaatsen van de isolatie. Samenlevingsopbouw Gent vzw vormt binnen het project de schakel tussen de huurder en de eigenaar. Indien de eigenaar akkoord gaat plaatst het opleidings- en tewerkstellingscentrum (OTC) van

►►►

►►► het OCMW de isolatie aan een goedkoop tarief. In ruil kunnen afspraken gemaakt tussen huurder en verhuurder over huurprijsgarantie en woonzekerheid voor de huurder. Met de huurder wordt een traject afgelegd. Samenlevingsopbouw Gent vzw gaat geregeld op huisbezoek, er wordt een energiescan gedaan, de gas- en elektriciteitsrekeningen worden bekeken, andere problemen in de woning worden geïnventariseerd... In de loop van het najaar 2012 gaan we van start met een groepswerking waarbij we huurders samenbrengen om gezamenlijk te werken rond het thema energie en woonkwaliteit met als doel om te komen tot beleidsaanbevelingen.

Samenwerking

Het project wordt getrokken door Samenlevingsopbouw Gent vzw, maar er werken ook verschillende

partners mee aan het project. Het OCMW helpt met doorverwijzing, financieel onderzoek en plaatst de isolatie. Woonwinkel Gent controleert de huurcontracten. REGent voert de energiescans uit en meet de daken op. De Gebiedsgerichte werking van stad Gent denkt mee tijdens onze stuurgroep.

Verloop

Aanvankelijk werden een 25-tal huurders aangesproken. Niet al deze huurders zullen jammer genoeg dakisolatie hebben aan het einde van ons traject. Dit komt doordat sommige daken in slechte staat zijn waardoor geen isolatie kan geplaatst worden. Het dak heeft lekken, er is geen onderdak aanwezig of de zolder is afgewerkt met gipskarton waardoor de eigenaar een serieuze meerkost moet betalen waar hij niet toe bereid is. Een andere drempel

waarmee we kampen is het samenhuizen. Veel mensen wonen met verschillende generaties of familieleden onder één dak. Hierdoor is hun gezamenlijk inkomen te hoog om een beroep te kunnen doen op bepaalde premies. Binnen het projectgebied Rabot kunnen we geen aanspraak maken op speciale premies zoals binnen het project Ledeberg leeft! Hoewel er via andere kanalen wel premies beschikbaar zijn, blijft het financieel vaak een moeilijk verhaal. Zo is het OTC geen erkend aannemer en kunnen we dus geen beroep doen op de federale belastingaftrek binnen het project. De verschillende premieverstrekkers hanteren verschillende criteria m.b.t. tot het inkomen. Vele huurders kunnen dan ook geen gebruik maken van de sociale dakisolatiepremie van EANDIS omdat hun (gezamenlijk) inkomen bijvoorbeeld net iets te hoog is.

Door deze obstakels blijven van de 25 aangesproken huurders een 10-tal huurders over die hun dak zullen kunnen isoleren aan een voordelig tarief. Daarnaast hebben we te kampen met een aantal bijkomende problemen. Enkele huurders zitten in schuldbemiddeling. Dit maakt het moeilijk om aan inkomensgegevens, elektriciteitsfacturen... te geraken, waardoor het project heel wat vertraging oploopt. Daarnaast zien we naast nood aan isolatie, ook nog heel wat andere problemen in de woningen, of zaken die dienen aangepakt te worden. Sommige eigenaars hebben niet de middelen of zijn niet bereid om bijkomende of grote investerin-

gen te doen in hun verhuurwoning. Deze problemen willen we samen met de groep huurders én met de eigenaars bekijken en oplossingen voorstellen.

Toekomst

In het najaar van 2012 begint het OTC met het isoleren van de daken. Daarnaast gaan we ook de mogelijkheid na om in het najaar een bijkomend traject op te zetten rond woonkwaliteit. Hierbij willen we via preventieve woningnazichten nog meer eigenaars informeren en stimuleren om hun huurwoningen in orde te zetten, zodat ze enerzijds voldoen aan de criteria van de Vlaamse wooncode en anderzijds aangespoord worden tot energierenovaties in hun woning.

Werk aan de winkel

Het is niet evident om met kansarme huurders aan de slag te gaan rond energie-efficiëntie en de kwaliteit van hun woning. Ondanks samenwerking met diverse diensten en veel goede wil bij zowel huurder als verhuurder, hebben we de afgelopen twee jaar op heel wat drempels gestoten om tot effectieve realisaties te komen. Het is in de eerste plaats de eigenaar die hier een inspanning moet leveren, terwijl de verbetering vooral de huurder ten goede komt. Ziedaar een tegenstelling die tot eeuwig immobilisme kan leiden. Dat hoeft echter niet zo te blijven.

Een stimulerend beleid dat fiscale voordelen koppelt aan een verhoogde woonkwaliteit en huurbescherming is de aangewezen oplossing. Bestaande premies zouden ook meer gericht moeten worden naar huurders en huurwoningen. Voor duurdere structurele renovaties (zoals een nieuw dak) zou er een voldoende hoge premie moeten komen die verhuurders kan overtuigen. Bovendien is er nood aan een beschermend kader voor huurders (woonzekerheid en huurprijsgarantie) in renovatiepanden. Of waarom geen premie op Gents niveau, naar het voorbeeld van Oostende die 40% van alle renovatiewerken aan huurwoningen terugbetaald in ruil voor een maximum huurprijs? Daarnaast zijn mogelijkheden tot voorfinanciering en een intensieve begeleiding ondersteunende randvoorwaarden. Defaitisme is uit den boze. Maar aanpassingen zijn absoluut noodzakelijk om bestaande Mattheuseffecten doelbewust en eindelijk om te buigen.

Sociale stemtest

In verkiezingscampagnes verdwijnen sociale thema's vaak naar de achtergrond. Terwijl dit nu juist de thema's zijn waar mensen die het moeilijk hebben écht van wakker liggen. Op lokaal niveau kunnen politici voor deze mensen een groot verschil maken in de strijd tegen armoede en uitsluiting. Want iedereen heeft recht op een menswaardig leven.

Op basis van duizenden gesprekken met maatschappelijk kwetsbare mensen in Vlaanderen en Brussel ontwikkelden politicoloog Dave Sinardet (verbonden aan de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel) en het onafhankelijk studiebureau Tree Company in opdracht van de sector Samenlevingsopbouw de 'Sociale Stemtest'. Er is een stemtest ontwikkeld op Vlaams niveau. Daarnaast is er voor dertien Vlaamse centrumsteden en Brusselstad een lokaal georiënteerde variant samengesteld. Lokale lijsttrekkers en/of afdelingsvoorzitters van de verschillende politieke partijen hebben hun medewerking verleend aan de stemtest.

Met deze online stemtest kun je jouw mening toetsen aan de standpunten van de politieke partijen over energie, wonen, gezondheidszorg, onderwijs, armoede...

Beantwoord de stellingen en kom te weten bij welke politieke partij jouw mening het best aansluit en waarom. Benieuwd naar de Gentse sociale stemtest? Surf dan snel naar www.socialestemtest.be, en ontdek hoe jij als kiezer aankijkt tegen sociale thema's en laat je inspireren.

De Sociale Stemtest is onderdeel van het project 'Ieders stem telt'. Een initiatief van Samenlevingsopbouw en verschillende welzijnspartners in Vlaanderen en Brussel – www.iedersstemtelt.be

Doe de Sociale Stemtest

Bekijk de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober ook eens door een sociale bril!

ieders
stem
telt
14.10.2012

Voor '14.10.2012 – Ieders stem telt!' werken we samen met de Beweging van Mensen met Laag Inkomen en Kinderen vzw, Buurtdiensten Gent Noord vzw, CAW Gent-Eeklo, Centrum voor Basiseducatie vzw – Leerpunt Gent-Meetjesland-Leieland, vzw De SLOEP, Dienst Straathoekwerk, Intercultureel Netwerk Gent vzw, vzw JONG, KRAS vzw, vzw SIVI, Victoria Deluxe en VOEM vzw. Elk van hen ging ermee aan de slag op zijn eigen manier, met een welbepaald doel voor ogen. Enkele ervaringen.

Wat is de meerwaarde van project voor de doelgroep?

Joost Vande Winkel, Buurtdiensten Gent Noord vzw

Bezoekers van 't Oud Postje en het Sportnetwerk laten zich dikwijls teleurgesteld en negatief uit over politiek. Voor ons zou het project geslaagd zijn als we enkele mensen meekrijgen naar het debat en hen een meer genuanceerd idee over politiek kunnen meegeven.

Melate Balkan - Intercultureel Netwerk Gent vzw

Onze doelgroep, maar meer algemeen heel wat doelgroepen, zijn niet echt betrokken tot de politiek. Met dit project willen we mensen dichterbij de politiek brengen, een groter bewustzijn creëren en hen meer bewust maken dat elke stem ook effectief telt. Intercultureel Netwerk Gent vzw heeft al veel geïnvesteerd in het project. Op die manier hebben we veel mensen uit onze doelgroep kunnen bereiken.

Ann Van Hoof - vzw SIVI

Door het opstellen van de prioriteitennota kunnen we maatschappelijk kwetsbare mensen betrekken bij beleidswerk en politiek lobbywerk. We stappen met hún eisen naar de politiek, niet met de eisen van professionelen. Met dit project worden mensen ook bewust gemaakt van het belang van stemmen en worden ze gestimuleerd hun stem te laten horen.

Tijl Mehuis - Dienst Straathoekwerk Stad Gent

Door het project worden we als dienst uitgedaagd om met onze gasten te werken rond politiek. We gaan er misschien te gemakkelijk vanuit dat politiek onze gasten niet interesseert. Via dit project denken we meer na hoe wij onze gasten kunnen laten participeren (al is het maar voor even) aan de verkiezingen en politiek tout-court.

Wat heb je als partner al concreet gedaan in het project (al dan niet met/voor de doelgroep)?

't Oud Postje installeerde het stemhokje tijdens de openingsuren van het wijkrestaurant. Een vijftigtal klanten en medewerkers vulden een stemformulier in.

Wij hebben ons van bij de lancering van het project actief ingezet. Wij maken deel uit van het partneroverleg (stuurgroep), hebben meegewerkt aan de opmaak van de stellingen, hebben zeer actief ingezet op het bevragen van de doelgroep naar wat zij echt belangrijk vinden. Ook in de toekomst zetten we ons verder in om het project tot een goed einde te brengen. De voorbije maanden waren we ook actief in de 'werkgroep registreren' (om EU-burgers en niet-EU-burgers te laten registreren om te kunnen deelnemen aan de gemeenteraadsverkiezingen). Dit was een samenwerking tussen 'Ieders stem telt!' en Agora.

vzw SIVI is van bij de start van het project betrokken. We hebben meegewerkt aan de doelgroepenbevraging in functie van de opmaak van de prioriteitennota. Verder hebben we in het onthaal informatie gegeven rond de mogelijkheid tot registratie. We hebben ook twee artikels rond de verkiezingen geschreven voor de nieuwsbrief van SIVI. Nu de verkiezingen dichterbij komen, plannen we nog vormingsmiddagen, praatgroepen, een bezoek aan het stadhuis, en het 'doen' van de sociale stemtest.

We hebben deelgenomen aan de verschillende fases van het project. Voor de komende periode willen wij vooral met de sociale stemtest aan de slag gaan. De stemtest zal bijvoorbeeld als standaard-scherm verschijnen op onze publiekspc's. Gasten die bij ons komen en een pc willen gebruiken, zullen er niet kunnen naast kijken. Verder proberen wij ook zo veel mogelijk het gesprek aan te gaan met gasten rond de verkiezingen, de politiek en wat dit voor hen kan betekenen. Wij gaan ook promotie maken voor het debat van 03 oktober.

Wat zijn jouw verwachtingen van het project (t.a.v. de doelgroep, politici, samenleving...)?

Ten aanzien van de doelgroep willen we, zoals ik al zei, mensen meer bewust maken van politiek. Ten aanzien van de politici is de hele actie hopelijk meer dan een verplicht nummer voor campagne voerende politici. Als de prioriteiten, ook al is het beperkt, concreet leiden tot het beïnvloeden van de denkbeelden van politici en als dit ook weerspiegeld wordt in de programma's, is het project een succes geweest. Als die programma's dan ook nog effectief uitgevoerd raken, stel ik voor dat Samenlevingsopbouw Gent vzw alle trouwe partners belooft met een kist gratis champagne.

Wij hopen dat we op deze manier mensen iets meer bewust hebben kunnen maken van het belang van politiek, van de verkiezingen.... We hebben hier nog veel werk mee, maar de eerste stappen zijn gezet en elk begin is een goed begin. Met de sociale stemtest hopen wij dat er meer solidariteit wordt gecreëerd tussen sterkere doelgroepen en mensen die het moeilijk hebben in onze samenleving. Wij hopen dat net zij die het beter hebben massaal de stemtest gaan raadplegen en dat dit de solidariteit doet toenemen. Van de politici verwachten wij dat zij aandacht hebben voor de stem van de doelgroep en dat zij hun agenda laten bepalen door de noden van de doelgroep. Hun agenda moet de agenda zijn van de doelgroep.

Mensen stimuleren hun stem te laten horen en hen door middel van een gevarieerd en interactief programma (informatiesessie, bezoek...) een bewuste en doordachte keuze te laten maken. Mensen 'goesting' doen krijgen om zich (als wat het maar even) in te laten met de politiek. Politici en de ruimere samenleving er van bewust maken dat (bij het maken van beleidsplannen) er rekening gehouden moet worden met de volledige maatschappij.

Mijn persoonlijke verwachtingen? Ik denk dat we er weinig van mogen verwachten, maar ik hoop dat het tegengestelde waar zal zijn. Eigenlijk hoop ik op een armoedebaremeter of een armoedetoets waarbij elk beleidsvoorstel gecheckt wordt op haar gevolgen voor mensen in armoede, gekoppeld aan een dwingend karakter. M.a.w. waarbij de overheid verplicht is om beleidsvoorstellen die armoede versterken of onvoldoende armoedebestrijdend zijn te herzien. Ik denk dat bv. het milieueffectenrapport op die principes is gestoeld. Ik hoop ook dat het toekomstig bestuur het middenveld meer als partner zal betrekken op het beslissingsniveau en ons niet enkel beschouwt als uitvoerende dienst.

Wat is voor jou als partner de meerwaarde van de samenwerking/het partnerschap? (wat is goed, wat minder)

We willen met Buurtdiensten Gent Noord niet alleen goedkope maaltijden of sport in eigen buurt aanbieden, we willen onze dienstverlening ook gebruiken om mensen te sensibiliseren over andere thema's.

Het partnerschap 'Ieders stem telt!' is een samenwerking met zeer veel verschillende organisaties, het is een grote groep. Dit maakt samenwerking en communicatie niet altijd even eenvoudig. Toch is dit partnerschap zeer belangrijk. Het geeft een sterk signaal naar de buitenwereld, en dit zowel naar de doelgroepen als naar beleidsmakers. Een partnerschap van deze omvang is een eerste ervaring en zeker voor herhaling vatbaar voor toekomstige projecten en acties.

We creëren een groter draagvlak, we laten de stem horen van kansengroepen in Gent (i.p.v. mensen in armoede uit de Dampoortwijk). Zo winnen we aan geloofwaardigheid en hebben we meer kracht. Door een partnerschap af te sluiten vermijden we ook dubbel werk, kunnen we genieten van elkaars deskundigheid, informatie uitwisselen en elkaar ondersteunen. Als sociaal middenveld kunnen we zo het signaal geven dat we 'aan hetzelfde zeel trekken'.

Zeker en vast netwerken. Met een aantal partners werken we al lang samen, maar ik heb verschillende organisaties leren kennen waar het straathoekwerk niet of nauwelijks mee samenwerkt. Dit is zeer belangrijk, want zo kunnen nieuwe, toekomstige samenwerkingen ontstaan. Wat ik zeer boeiend en verrijkend vond, is de denkoefening die we gemaakt hebben aan het begin van het project ter voorbereiding van de doelgroepenbevraging. Op die manier leer je op een korte periode de ambities, klemtonen en prioriteiten kennen van andere organisaties en krijg je een beter beeld op het sociaal middenveld. De denkoefening is op een vrij korte periode gebeurd en was intensief, maar het toont aan dat als alle partners er voor gaan, je op korte tijd iets waardevols kan bereiken. Het was een mooie oefening in democratie om in een beperkte periode verschillende visies bij elkaar te krijgen ten voordele van onze doelgroepen.

Op 14 oktober ga je richting stembureau.

Voor sommigen niet zo speciaal meer, dankzij de regelmatige terugkeer van het ritueel. Voor anderen wordt het de eerste keer. Wat vinden bewoners van het Rabot over de actie '2012, Ieders stem telt'?

①

Wat is de meerwaarde van het project 2012?

②

Welke activiteiten heb je gevolgd?

③

Wat zijn de verwachtingen t.a.v. het project?

④

Waarom zijn verkiezingen voor jou belangrijk?

Danny en Nicole, veertigers @ site

- ① Door het project moeten politici uit hun kot komen en stoppen met hun gebekketrek.
- ② Prioriteiten gekozen
- ③ Dat er iets gedaan wordt aan het tekort aan sociale huurwoningen. En dat er sociale huurwoningen aangepast worden voor mensen in een rolstoel.
- ④ Nicole heeft niet veel vertrouwen in de verkiezingen. Politiekers zeggen altijd: 'We gaan dit en dat doen' voor de verkiezingen en daarna hoor je ze niet meer.
Danny: Ik vind dat we goed zitten in Gent. Termont is een aimabel man en we hebben een sociaal beleid.

Jusuf Akin, 82 jaar Turkije @ De Site

- ① Ik kan bepaalde zaken signaleren naar het beleid, zoals gebrek aan sociale woningen. Ik woon met mijn invalide vrouw in een onaangepaste woning.
- ② Geen
- ③ Ik ben er zeker van dat politici iets gaan doen met onze opmerkingen. Hopelijk komt er een hoger leefloon en meer sociale woningen.
- ④ Omdat ze zorgen voor regels, een goede gang van zaken en een goed beleid.

Isa Khan, Afghanistan, 37 jaar @ Sociale Kruidenier

- ① Ik kan bepaalde zaken signaleren naar het beleid, zoals gebrek aan sociale woningen. Ik woon met mijn invalide vrouw in een onaangepaste woning.
- ② Geen
- ③ Ik ben er zeker van dat politici iets gaan doen met onze opmerkingen. Hopelijk komt er een hoger leefloon en meer sociale woningen.
- ④ Omdat ze zorgen voor regels, een goede gang van zaken en een goed beleid.

Zarlashi en Brikhna, Afghanistan, 17 en 18 jaar @ Sociale Kruidenier

- ① Het project is goed omdat we kunnen aangeven wat we belangrijk vinden, zonder dat we voor een partij moeten kiezen.
- ② Een bijeenkomst in december in het buurtcentrum Rabot.
- ③ Wij verwachten dat de burgemeester zal luisteren naar wat wij zeggen. Hij doet al dingen die bij de prioriteiten stonden want wij hebben gezien dat hij veel sociale woningen is aan het bouwen.
- ④ Omdat we een burgemeester kiezen en die moet dingen doen die goed zijn voor de mensen. Want doet hij dat niet dan kunnen we de volgende keer een andere burgemeester kiezen. Dus de burgemeester moet zijn werk goed doen als hij zijn job wil houden, hij moet blijven goed werken. In België moet je kiezen, in ons land mag je kiezen. En je kan er zoveel keer stemmen als je wil. Vaak word geld aangeboden om bv 10 keer op dezelfde persoon te stemmen, hier in België moet iedereen selecteren want ze mogen maar 1 stem uitbrengen op 1 partij.

Frank Geirnaert @ Rabottorens

- ② Ik ken het project 2012 omdat ik tijdens een activiteit in de Rabottorens de stembrief heb ingevuld.
- ④ Ik verwacht dat het nieuwe bestuur er sociaal beter zal uitkomen. Voor mij moeten politici zeker werken aan betaalbaar wonen en meer doen voor mensen met kinderen.

Milo Van de Walle @ Leiekaai

- ② Op de actie 'betaalbaar wonen' met Pierke op de Korenmarkt kwam ik de eerste keer in aanraking met het project 2012 'Ieders stem telt'.
- ④ Ik vind het nu een goed beleid en hoop dat Daniel Termont blijft. Maar alles kan beter. Hier op de Brugse Poort moet het sluikstort nog beter worden opgevolgd en aangepakt. Initiatieven als het ecowerkhuis zijn goed maar lossen niet alles op. Politici moeten mensen zijn die niet alleen met woorden spreken maar ook met daden: "Komt op voor elkander en ken je gebuur"

Maar liggen mensen wakker van? Lijst 15 zocht het voor jou uit!

Van oktober 2011 tot februari 2012 vroegen we meer dan 1000 mensen wat zij belangrijk vinden voor de komende verkiezingen. Via onder meer stembrieven, groepsgesprekken, en individuele gesprekken brachten mensen die het moeilijk hebben in onze samenleving hun stem uit. Overal in Gent werd gestemd. Van de Muide tot in Nieuw Gent, van de Brugse Poort tot in Sint-Amandsberg. En door iedereen: jong, oud, autochtoon, allochtoon, mensen zonder papieren, ... Vanuit al deze stemmen schreven we ons programma.

Lijst 15 stelt de 15 prioriteiten voor:

● RECHT OP WONEN ...Da IST!

Kordate aanpak van discriminatie op de huurmarkt

Via controle, sanctiëring, vorming en sensibilisering van de private verhuurders en immobielkantoren gaat Stad Gent de discriminatie op de huurmarkt tegen. Weigeren van een huurwoning op basis van herkomst, overtuiging, kennis van de Nederlandse taal, het niet kunnen aantonen van een inkomen uit werk, ... is onaanvaardbaar voor ons.

2.000 extra sociale woningen

In Gent zijn er momenteel 14.495 sociale woningen. Dat is goed, maar jammer genoeg onvoldoende om de 7.892 gezinnen op de wachtlijst een onderdak te bieden. Stad Gent voorziet in de komende 6 jaar 2.000 extra sociale woningen die aangepast zijn aan de noden van de bewoners met ruimte op maat van de gezinsgrootte.

Sociale woningen mogen geen ghetto's worden maar zijn kwaliteitsvol ingebed in een groene en sociaal aangename leefomgeving.

Neen tegen leegstand en verkrotting

Stad Gent pakt leegstand en verkrotting aan door het opleggen van fikse boetes. Leegstaande panden worden prioritair ter beschikking gesteld van de zwakste groepen op de woningmarkt. Dit kan door het kwaliteitsvol renoveren van de panden, het verhuren via een sociaal verhuurkantoor, het ter beschikking stellen voor noodopvang, ...

1 centraal inschrijvingsregister sociaal wonen

Stad Gent zorgt voor de realisatie van 1 centraal inschrijvingsregister, met een minimum aan administratie voor de kandidaat-huurders en een optimale ondersteuning van de kandidaat-huurders zodat niemand uit de boot valt.

Eigendomsverwerving voor lage inkomens

Stad Gent investeert in nieuwe woonmodellen zoals wooncoöperatieën zodat mensen met een laag inkomen een eigen woning kunnen kopen. In zo'n model worden de huizen betaalbaar omdat de grond eigendom blijft van de gemeenschap en de eigenaar dus enkel het huis betaalt.

● RECHT OP ONDERWIJS ...Da IST!

Goed ondersteunde leerkrachten

...zijn meer en meer een troef in klassen die gerust heel divers mogen genoemd worden. Stad Gent zet dus sterk in op het aantrekken of ter beschikking stellen van tools en vaardigheden die leerkrachten sterker maken in het omgaan met diversiteit in al zijn aspecten. Dat garandeert immers dat elk kind onderwijs op maat kan verwachten los van zijn of haar thuiscontext.

Brugfiguur voor elke school, ook in het secundair onderwijs

In elke Gentse school is een brugfiguur, die thuis- en schoolmilieu met elkaar verbindt, aanwezig. Dit niet enkel in het basisonderwijs, maar ook in alle richtingen van het secundair onderwijs zodat leerlingen optimaal ondersteund worden door een samenwerkende thuis- en schoolomgeving.

● RECHT OP VRIJE TIJD ...Da IST!

Vrijtijdsplas voor kansengroepen

Iedereen heeft recht op cultuur, sport en jeugdwerk. Deze vormen van vrije tijd zijn vaak te duur, onbekend, ontoegankelijk voor wie het moeilijk heeft. Daarom lanceert Stad Gent een vrijtijdsplas voor mensen met een laag inkomen zodat de financiële toegang vergemakkelijkt wordt. Stad Gent investeert in de uitbouw van een aanbod op maat van de mensen.

● RECHT OP 'N LEEFBARE OMGEVING ...Da IST!

Mensen maken de buurt

Stad Gent voorzagt de voorbije jaren grote budgetten om fysieke ingrepen in de 19e eeuwse gordelwijken mogelijk te maken. In de toekomst willen we een grotere inzet in sociale leefbaarheid door duidelijke budgetten vast te leggen voor de ondersteuning van onderop, zodat mensen kunnen meeparten, meeplassen en mee vormgeven aan hun buurt.

Ieders Stern Felt

...Da IST!

hier
uw
foto

1ste plaats

**lijst
15**

**Kopstukkende
bat
woensdag 3/10 in Vooruit om 15u
Lijst 15 gaat in debat met de andere partijen**

f Volg ons op www.facebook.com/iedersstemtelt.gent

● RECHT OP PARTICIPATIE ...Da IST!

Ondersteun participatie van sociale huurders

Sociale huisvestingsmaatschappijen zetten actief in op het ondersteunen van bewonersparticipatie. Zowel Stad Gent als de Gentse huisvestingsmaatschappijen investeren in de ondersteuning van deze initiatieven. Het finale doel is een sociaal huisvestingsbeleid dat tot stand komt met medezeggenschap van sociale huurders.

In grote complexen wordt geïnvesteerd in ontmoetingsruimtes die kunnen worden uitgebaat door bewonerswerkingen.

● RECHT OP WERK & INKOMEN ...Da IST!

OCMW-steun voor alle inkomens onder de budgetstandaard

Nog te veel mensen moeten rondkomen met een te beperkt inkomen. Via aanvullende steun zorgt OCMW Gent ervoor dat alle inkomens - van leefloongerechtigden, werklozen, gepensioneerden, mensen met een laag inkomen uit arbeid, ... - tot aan de budgetstandaard gebracht worden. Op die manier heeft iedereen een toereikend minimuminkomen om een menswaardig leven te kunnen leiden.

Stad matcht voor beter werk

Het werkloosheidscijfer in Gent moet naar beneden. Stad Gent bindt de strijd aan tegen werkloosheid door nieuwe arbeidsplaatsen te creëren, bestaande plaatsen aan te passen zodat iedereen een plaats kan hebben op de arbeidsmarkt en te investeren in opleidingen voor (toekomstige) werknemers en werkgevers. Stad Gent geeft ook als grote werkgever zelf het goede voorbeeld.

1000 extra jobs in de sociale economie

Werk is belangrijk om sociale uitsluiting tegen te gaan. Sommige mensen hebben arbeid op maat nodig om aan de slag te kunnen gaan.

Stad Gent en OCMW Gent investeren in sociale economie via sociale tewerkstelling, arbeidszorg, kleinschalige buurtdiensten en zo 1000 nieuwe arbeidsplaatsen creëren in de volgende legislatuur.

● RECHT OP DIENSTVERLENING ...Da IST!

Voldoende en divers aanbod van tolken en vertalers

Gent is een stad met 160 verschillende nationaliteiten en een veelheid aan talen. Ondanks de inspanningen die de Stad al vele jaren levert via de Gentse Tolk- en Vertaalservice, kan nog niet iedereen rekenen op een toegankelijke dienstverlening. Wijzigingen in de regelgeving en onplanbaarheid van noodzakelijke interventies vragen om een bijsturing. Iedereen heeft immers recht op een gepaste hulp- en dienstverlening en het zich daarbij verstaanbaar kunnen maken.

Nabije en beschikbare dienstverlening

...van alle organisaties en diensten in Gent. Stad Gent zorgt ervoor dat het recht op maatschappelijke dienstverlening wordt gegarandeerd en iedereen een menswaardig leven kan leiden. Dit kan door diensten toegankelijker te maken, mensen te informeren over hun rechten, medewerkers te sensibiliseren rond armoede, ... zodat iedereen op een gepaste manier kan geholpen worden.

Kunnen we rekenen op jouw stem? Dan kan je het volgende doen!

Sta mee op de 1ste plaats! Kleef je foto op de voorkant en hang deze affiche voor het raam.

Kom op 3 oktober naar Vooruit wanneer LIJST 15 in gesprek gaat met de andere partijen van 15u tot 17u. Aansluitend volgt er een receptie en de mogelijkheid om in gesprek te gaan met vertegenwoordigers van verschillende politieke partijen.

Voer mee campagne en kom langs op één van de volgende momenten in september:

vrijdag 7/9 op de Vrijdagmarkt (9-13u), **zaterdag 15/9** op de Kouter (14-16u),

woensdag 19/9 op het Zuid (12-14u) en **zondag 30/9** op 't Ledebergplein (9-13u)

Doe de sociale stemtest op www.sociallestemtest.be

Je kan ons ook volgen op

www.facebook.com/ijedersstemtelt.gent

GENT, DE STAD WAAR:

Onderteken de petitie en ondersteun zo de 15 prioriteiten. De link ernaar toe vind je ook op onze facebookpagina.

Meer info bij: Natasha Van hulle

tel.: 0473 76 36 80

e-mail: natasha.van.hulle@samenlevingsopbouw.be

**ieders
Stem
telt**
14.10.2012

...Da IST!

"LIJST 15 - Ieders Stem Telt" is een partnerschap op initiatief van Samenlevingsopbouw Gent vzw in samenwerking met: Beweging van Mensen met Laag Inkomen en Kinderen vzw, Buurtdiensten Gent-Noord vzw, CAM Gent-Eeklo, Centrum voor Basiseducatie vzw - Leerpunt Gent-Meejisland-Leiland, vzw De SLOEP, Dienst Straathoekwerk, Intercultureel Netwerk Gent vzw, vzw JONG, Kom-Pas Gent vzw, KRAS vzw, Kunstencentrum Vooruit, vzw SILI, Victoria Deluxe, VOEM vzw en Vormingplus Gent-Eeklo.

Peter van het project is Freek Neljrick, perfrasser Gensch

v.l.: Lut Vael, Samenlevingsopbouw Gent vzw, Blaisantvest 70, 9000 Gent

Interview Filip De Rynck

Filip De Rynck is professor bestuurskunde in Gent. Hoe blikt hij vooruit op de lokale verkiezingsslag?

Vormen de lokale verkiezingen nog altijd het hoogtepunt van de participatieve democratie?

Filip De Rynck: Met deze vraag kunnen we al heel het magazine vullen (lacht). De vraag behandelt verschillende aspecten van de lokale politiek: de bestuursvorm, de partijpolitiek, het politiek personeel... Het belang van de gemeenteraad staat al een tijdje onder druk: Het college van burgemeester en schepenen domineert heel sterk en degradeert de raadsleden dikwijls tot ja- of neestemmers tijdens de gemeenteraad. De raadsleden zelf hebben het hierdoor ook niet gemakkelijk: De gemeenteraad in België is een 'lekenmodel'. Dit staat voor een quasi onbezoldigde verkozenen die zo dicht mogelijk bij de bevolking staat. Een gewone burger die verkozen is om in zijn of haar vrije tijd te werken met heel complexe dossiers. Toch wordt er rekening gehouden met deze zeer moeilijke problematiek van het bestuur van een stad en de nood aan professionaliteit van de verkozenen. Zo worden de verschillende fracties ondersteund via betaald personeel. Gemeenteraads-

leden kunnen op die manier kwalitatiever werk afleveren.

De partijpolitiek is een ander belangrijk gegeven. De partijpolitiek is in België zeer sterk aanwezig, veel meer dan in de ons omringende landen. Politieke partijen functioneren net zoals het klassieke middenveld. En zij worstelen met dezelfde problemen als het klassieke middenveld: ze hebben moeite om overeind te blijven in de sterk veranderende samenleving: het ledenaantal gaat achteruit, het wervende verhaal blijft achter, het vertrouwen daalt, de instroom van kandidaten droogt op, het debat stukt... Eén van de gevolgen, en dat is een zorgelijke evolutie, is dat de burger niet meer wenst op een lijst te staan. Kleur bekennen, angst om in een hoek te worden geduwd, afkeer van het (partij)politieke spel, de onmacht van de gemeenteraad... zorgen ervoor dat de partijen veel moeite moeten doen om hun lijst te vullen met bekwame mensen.

Zijn gemeenteraadsverkiezingen in zo'n sfeer alsnog belangrijk?

FDR: Het belang van verkiezingen is relatief geworden. Uiteraard zijn verkiezingen op zich belangrijk, maar ik bedoel hiermee dat na de verkiezingen, de beleidsmakers moeten omgaan met een sterk veranderende omgeving. Zoals al aangegeven, is de vaste achterban verdwenen, het ledenaantal daalt, waardoor het klassieke draagvlak en klankbord is weggefallen. De natuurlijke legitimatie van de verkozenen is als het ware weggefallen. En laat dat nu net een van de pijlers zijn van de klassieke partijen: de verkozenen staat voor het brede partijstelsel. Dit staat op dit moment zeer zwaar onder druk, en dat wordt heel sterk gevoeld door de bestuurders op het lokale vlak. Als antwoord hierop zijn er in de voorbije jaren nieuwe modellen gezocht en gevonden: bestuurders voelen de druk om anders te communiceren en de aanspreekbaarheid

anders te organiseren. Dankzij de sociale media is de kloof, als die al bestond, helemaal weggevaagd: iedereen in Gent weet dat je een mail of sms'je kan sturen naar de burgemeester en dat je binnen de vijf minuten antwoord hebt. We moeten ons de vraag durven stellen of dit efficiënt is. Politiek is nog altijd meer dan ongefilterde meningen ontvangen en beantwoorden: het gaat over een mening vormen, keuzes maken, conflicten aangaan en oplossen. Maar er is dus een hele participatie- en inspraakmachinerie ontwikkeld om de communicatie tussen burger en politiek (opnieuw) vorm te geven. De gebiedsgerichte werking is sterk uitgebouwd in Gent. Er wordt veel energie gestoken in klankbordgroepen, wijkdebatten, inspraakvergaderingen... Hiermee zijn al heel mooie processen opgezet (bv. Brugse Poort), maar evengoed, in dezelfde stad, 200 meter verder in een andere wijk (bv. Ledeberg), zijn er voorbeelden van heel flauwe, instrumentele proforma evenementen. De stad is op die manier op het terrein gekomen

►►►

NIEUWE STADSHAL

►►► waar vroeger het middenveld opereerde: bijna geruisloos heeft de professionele ambtenaar het werkveld van het 'autonome' middenveld ingepakt.

Uiteindelijk zijn er geen 100 verschillende manieren om een stad te besturen. Neem huisvesting als thema. Er zijn geen tien verschillende antwoorden. Het grote verschil zit hem in de kwaliteit van het leiderschap. Het belang van de burgemeester in een stad is zeer groot en het besturen van een stad staat of valt met de kwaliteit van de 'leiders': zowel van de oppositie als van de burgemeester en schepenen. En natuurlijk van het middenveld.

Is het middenveld in slaap gewiegd?

FDR: Je moet vooral kritisch durven kijken naar de kwaliteit van dat middenveld: is het middenveld niet teveel opgeschoven naar 'de ambtenaar'? Ze zijn zeer professioneel, spreken dezelfde taal, hebben een 9 tot 17u-samenwerking of conflict, zijn heel sterk meegestapt, al dan niet gedwongen, in een sociaal managementsdenken: meetbaar, tijdelijk... Maar misschien het belangrijkste: heeft het middenveld in Gent niet zijn politieke strijd verwaarloosd? Is het middenveld in slaap gewiegd door de kwaliteit van de professionele ambtenaar, waarbij alles in consensus wordt opgelost? Of is de marge inderdaad zeer klein geworden, en heeft het middenveld 'vrede' genomen met de situatie, en zijn de huidige verhoudingen bevredigend voor iedereen?

Anderzijds, de stad zou het ook moeten aandurven om los te raken van het projectwerk, waar alles in wordt gemanoeuvreed, ten koste van kwaliteit. Ze zou bijvoorbeeld aan Samenlevingsopbouw Gent vzw een basisbedrag ter beschikking kunnen stellen, enkel met de opdracht om mensen te organiseren. Tegenstem of oppositie organiseren. Want de stad heeft daar baat bij.

Met het project 'Ieders stem telt!' zitten we midden in het politieke veld. Wat zijn de kritische succesfactoren? Wanneer kunnen we spreken van een geslaagd project?

FDR: Het is zeker een interessant proces voor de Gentenaar die hierin participeert: het sensibiliseert, doet mensen nadenken over de lokale politiek. Maar ik heb er toch twee vragen bij. Creëer je hiermee geen overdreven verwachtingen ten aanzien van de mogelijkheden van de gemeente? Steden en gemeenten zijn inderdaad belangrijk, maar we moeten hier ook niet in overdrijven. Wat kan een gemeente bijvoorbeeld doen aan sociale huisvesting? Onderzoek wijst uit dat de burger nog veel vertrouwen heeft in de gemeente, maar bij heel veel dossiers hebben alle niveaus (Vlaams, federaal) een stem. Een tweede opmerking die ik zou willen meegeven is dat naast 'Ieders stem telt!', 'Iedere stap telt!', vooral na de verkiezingen! De echte keuzes worden gemaakt tijdens de coalitievorming, met de opmaak van het bestuursakkoord. Daar moeten jullie zijn. Jullie moeten zeer actief zijn tussen 15/10/2012 en 31/12/2012!

HET CIJFER

1.806*

Het aantal Gentse stemgerechtigde niet-Belgen die op 31 juli zijn geregistreerd en dus hun stem kunnen uitbrengen op 14 oktober 2012 in Gent.

Deze groep wordt nog eens onderscheiden in kiezers uit de Europese Unie en kiezers buiten de Europese Unie, waarvan respectievelijk 1.089 en 717 mensen zich registreerden. Potentieel zijn deze kiezersgroepen telkens 12.396 en 5.661 mensen groot. Ieders Stem Telt! In samenwerking met Agora deed met een aantal partnerorganisaties en Intercultureel Netwerk Gent als trekker de nodige inspanningen om registraties te stimuleren. Voorwaar geen simpel proces! Maar om in het cijfermatige te blijven: er werden vijf groepssessies georganiseerd voor Slovaakse en Bulgaarse mensen die potentieel in aanmerking kwamen, er werden 11 zitdagen gehouden bij organisaties die deze doelgroepen veelvuldig over de vloer krijgen en er werden 10 infosessies aan professionelen gegeven, alle bij organisaties die mee hielpen om de info verder tot bij de doelgroep te brengen. Ook Samenlevingsopbouw Gent vzw leverde in drie projectwerkingen gerichte inspanningen om mensen te informeren. In 2006 registreerden zich in Gent 1.281 nieuwe kiezers maar toen waren dit vooral niet-EU burgers (736) tegenover 545 EU-burgers. Dit verschil verklaart zich niet alleen door de extra inspanningen naar deze doelgroepen, maar natuurlijk ook door de extra instroom van deze groepen. In 2012 is de potentiële kiezersgroep EU-burgers meer dan verdubbeld ten aanzien van 2006. De "nieuwe" kiezers in 2012 bedragen samen 1 procent van de Gentse kiezersgroep die uit 176.086 personen bestaat. Benieuwd naar wie hun stem krijgt op 14 oktober!

* www.vlaanderenkiest.be

Community Land Trust: anders wonen is mogelijk

L'ESPOIR – MOLENBEEK

Community Land Trusts zorgen ervoor dat gezinnen met een laag inkomen een kwalitatieve duurzame woning kunnen betrekken. Ze doen dit, onder andere, door de eigendom van de grond te scheiden van de eigendom van het gebouw. De CLT blijft eigenaar van de grond en zorgt ervoor dat de woningen die er op gebouwd zijn betaalbaar blijven. Wanneer een gezin zijn huis verkoopt, krijgt ze de oorspronkelijke prijs en een vierde van de meerwaarde. De resterende 75 procent gaat naar de Community Land Trust zodat die opnieuw een betaalbare woning aan een ander gezin kan aanbieden. Ze begeleidt ook de bewoners doorheen het hele proces.

Om anders te wonen, besturen bewoners, buurt en overheid samen de Community Land Trust. Zo wordt de betrokkenheid en de participatie van verschillende partners gestimuleerd. Dat zorgt voor andere verhoudingen en meer respect. CLT's ontwikkelen niet alleen woningen, maar ook andere projecten die tegemoet komen aan noden van buurtbewoners. Dat kan gaan over het inrichten van een buurtfeest, het buurtbeheer van een park, een

Sinds enkele jaren worden grote steden in België getroffen door een wooncrisis, gekenmerkt door een enorme stijging van de huur- en verkoop-prijzen. Via geslaagde woonprojecten zoals L'Espoir in Molenbeek (Brussel) konden alvast enkele kansarme gezinnen die het hoofd bieden, maar de huisvestingspolitiek kan meer en beter. Community Land Trust (CLT) is een vernieuwend model dat niet alleen ten goede komt aan de gemeenschap – in plaats van aan individuele vastgoedbezitters – maar ook sociale verdringing in opwaarderende wijken tegengaat. Community Land Trusts zijn overgewaaid uit de Verenigde Staten, waar er intussen meer dan 250 van bestaan. Duizenden gezinnen met een laag inkomen hebben via dit systeem een oplossing gevonden voor hun woonprobleem.

buurtwasserette of een wijkrestaurant, tot het aanbieden van ontmoetingsruimte of bedrijfsruimte voor buurtwinkels. CLT's streven naar duurzame steden, zowel op economisch, sociaal als ecologisch vlak. Een CLT werkt binnen de grenzen

van een afgebakend gebied waardoor het bestuur lokaal en betrokken blijft en het gemeenschapsgevoel versterkt wordt. Om in aanmerking te komen als potentiële eigenaar moet men voldoen aan bepaalde, vastgelegde inkomensgrenzen.

Studie

Tja. Mooie algemene principes, maar hoe realiseer je ze? CLT's werden opgericht in de Verenigde Staten en baseren zich op het Angelsaksisch rechtssysteem, terwijl wij eerder zweren bij de Franse rechtsleer. Vandaar dat er nog heel wat dient onderzocht te worden alvorens effectief van start te kunnen gaan.

Hoe organiseren we dit best? Lijkt een coöperatieve vennootschap de aangewezen rechtsvorm? Of eerder een stichting of een vzw? Hoe gaan we die erfpacht in een notariële akte laten opnemen? Hoe kunnen we geld vinden om dit ook financieel waar te maken?

Dankzij de projectoproep 'innovatieve coöperatieve projecten' slaagde een Gentse initiatiefgroep erin middelen te verzamelen om een haalbaarheidsstudie CLT uit te voeren. Een team van drie deeltijdse medewerkers ging aan de slag, samen met een gemotiveerde stuurgroep en ondersteund door Coopburo, een expertisecentrum voor coöperatief ondernemen, en Hefboom voor financiële begeleiding.

►►►

BEWONERSGROEP
OP BEZOEK IN L'ESPOIR

►►► We wilden de studie zo toepasbaar mogelijk uitwerken. Daarom spitsten we ons toe op de Gentse Dampoortwijk, een wijk waar vermoedelijk een nieuw stadsontwikkelingsproject wordt gelanceerd tijdens de volgende legislatuur. Als we over financiering nadenken lijkt dit een belangrijke en realistische piste.

Verder dachten we na over maximale inkomensgrenzen waarbij we verwijzen naar de maximum inkomensgrenzen van sociale huur (29.694 euro, vermeerderd met 1.659 euro per persoon ten laste). We willen een mix van CLT-operaties onderzoeken: kopen, huren en renovatie van woningen. We richten specifieke

aandacht op noodkopers (mensen die door de krapte op de private huurmarkt een kwalitatief ondermaatse woning aankochten en geen financiële reserves bezitten om aan duurzame kwaliteitsverbetering te doen) en senioren in het kader van 'onderbewoning' (bewonen een te grote en/of onaangepaste woning).

Samenwerken

Zomaar een studie opzetten, zonder betrokkenheid van bewoners of inbedding in een wijk lijkt niet 'opbouwwerkmatig'. We wilden ons onderzoekswerk niet verrichten zonder bevruchting en bevraging van doelgroepleden. Daarom gingen we van bij aanvang een samenwerking aan met vzw SIVI – vereniging waar armen het woord nemen. Het zijn zij die in de Dampoortwijk op zoek gaan naar geïnteresseerde bewoners. Twee-wekelijks verzamelen ze voor bespreking, informatie of bezoeken. Zo kreeg de bewonersgroep uitleg van een notaris over alle aspecten van eigendomsverwerving, ging ze op bezoek bij het samenhuishuisproject in Meerhem (Gent) en L'Espoir te Brussel, keken ze naar de CLT-film 'Homes and Hands' en bespraken ze de mogelijkheden en gevaren van het oprichten van een 'spaargroep'. Het enthousiasme bij de deelnemers is groot. Voor sommigen is het een concreet lichtpunt om effectief uitzicht te hebben op een kwalitatieve, duurzame en betaalbare woning. Anderen vinden het vooruitzicht van CLT-eigenaarschap een unieke mogelijkheid tot kapitaalopbouw om zo iets door te kunnen geven aan de kinderen.

Maatschappelijke steun

Naast bewoners willen we het concept van Community Land Trust ook meer bekendheid geven in de wijk en de ruimere samenleving. Daarvoor trokken we de boer op en vroegen we aan organisaties, overheden en kenniscentra, om de principes van CLT te onderschrijven in het 'Charter CLT Gent'. Op 26 maart 2012 ondertekenden 27 organisaties dit charter. Drie maanden later vervoegden nog eens 15 wijkorganisaties de ondertekenaars. Provinciebestuur Oost-Vlaanderen, KAHO-Sint Lieven, CAW, ABVV en ACW, scholen en jeugdbewegingen, milieugroeperingen en sociale verenigingen, stad Gent, Domus Mundi en de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, allen gingen in op onze vraag tot maatschappelijke steun. Want inderdaad, het concept van CLT betekent een ommekeer in ons kijken naar wonen. Een radicale ommekeer zelfs. Gezien de ruime 'ideologische' steun, ook een haalbare. En een beloftevolle. Elke grote Gentse politieke partij heeft onder tussen een CLT-luik opgenomen in zijn verkiezingsprogramma.

Waarom CLT interessant is om in te investeren

1 Voor de eigenaar/deelnemer:

- De aankoper verwerft de volle eigendom van de woning, zodat hij ook gebruik kan maken van de bestaande **premies**, toelagen en belastingvermindering.
- Het systeem maakt het mogelijk voor kwetsbare groepen om kwalitatief te wonen en tegelijk **kapitaal te vergaren voor volgende generaties**. In die zin draagt CLT Gent bij aan het doelgroepenbeleid en maakt ze het de mensen mogelijk om de armoedecirkel te doorbreken.
- De CLT zorgt voor **woonzekerheid** en betaalbaarheid van wonen voor een groep kwetsbare mensen.

2 Voor de buurt én bewoner:

- Dit systeem zorgt voor **medeverantwoordelijkheid**, tegenover de CLT, tegenover de eigendom van de CLT, tegenover de mede-eigenaars en de gemeenschap waarin men terecht komt. Het systeem wordt toegepast in een wijkcontext. De CLT wordt een partner in de algemene gemeenschap- en wijkopbouw en beoogt groepsvorming en een **maatschappelijk surplus**.
- Het individueel gegeven van het verbeteren van de woonsituatie krijgt een **collectieve dimensie**.
- Een goed uitgewerkt programma zorgt voor **verhoogde betrokkenheid**. Dit kan op verschillende manieren:
 - regelmatig samenkomen;
 - motiveren tot participatie, aangepaste werkwijze en realistisch tempo;
 - vorming, ook m.b.t. het opnemen van verantwoordelijkheid in en buiten CLT.

3 Voor de overheid:

- Dit systeem kan gebruikt worden om **kwaliteitsverbetering** te introduceren bij bestaande eigenaars (noodkopers). Deze eigenaars zouden, door lid te worden van de CLT, hun grond verkopen aan CLT Gent, er een recht van opstal of erfpacht voor bekomen en financiële middelen om de woning kwalitatief in orde te brengen. Dit systeem maakt dus kwalitatieve, duurzame woonverbetering mogelijk, ook voor noodkopers.
- Het is een alternatief dat de **toegankelijkheid tot wonen** voor de laagste inkomensgroepen vergroot.
- Het gesubsidieerde belastinggeld komt op langere termijn ten goede aan diverse betrokkenen en een ruimere gemeenschap, en kan speculatie en prijsstijgingen tegengaan (**multiplatoreffect**).

Londen en Brussel

Eind september wordt de Gentse studie afgeleverd. Meteen koppelen we er ook een studie en informatiemoment aan vast. 26 september 2012 wordt een CLT-dag. In zaal Scala – Dendermondsesteenweg (Dampoortwijk) – geven we uitleg bij de resultaten van de studie. Naast de studie willen we ook tonen dat realisaties effectief mogelijk zijn. Zo nodigen we twee sprekers uit van steden waar er momenteel

CLT-operaties in gang gestoken worden. Geert De Pauw doet het verhaal van CLT Brussel en de mogelijks eerste 4 CLT-sites. Dave Smith brengt het verhaal van East London CLT, de eerste Britse stedelijke Community Land Trust die een deel van de St Clements Hospital site mag ontwikkelen. Verder wordt de CLT betrokken bij de reconversie en realisatie van CLT-woningen op de olympische site. Voorbeelden voor Gent?

Info middag en avondprogramma + inschrijving:

secretariaat.gent@samenlevingsopbouw.be

Info CLT Gent:

Frank Vandepitte, Doornakkerstraat 54, 9040 Sint Amandsberg,
0488 90 08 49, frank.vandepitte@samenlevingsopbouw.be

Recht op een toereikend inkomen

- een Europees verhaal

Maar is dat wel zo? Behalen we daardoor de vooropgestelde tewerkstellingscijfers die opgelegd worden door Europa of zullen juist meer mensen in armoede geraken? Is dit een aanval op het recht op inkomen? En is er hoegenaamd een recht op een toereikend inkomen in België? En hoe kan dit recht dan afgedwongen worden?

Met onze vragen trokken we naar **Ludo Horemans**, programmamanager-antwoordelijke Inkomen en Arbeid bij Samenlevingsopbouw Antwerpen Stad. Hij was tot voor kort voorzitter van het Europees Netwerk Armoedebestrijding (EAPN) en penhouder van de visietekst over een toereikend minimuminkomen van de sector Samenlevingsopbouw.

Als voorzitter van het EAPN volgde je op de voet de evoluties rond de strategie van Lissabon en de EU 2020-strategie. Vooral dit laatste*

Vanaf november zullen de werkloosheids-uitkeringen geleidelijk aan afgebouwd worden voor een aantal categorieën van werkzoekenden. Deze degressiviteit zorgt dat werkzoekenden sneller een minimumuitkering ontvangen die niet hoger ligt dan het leefloon. Deze maatregel van minister van werk Monica De Coninck is een uitvoering van het federaal regeerakkoord Di Rupo I en heeft als doel om meer mensen aan het werk te krijgen.

10-jarenplan moet een uitweg bieden tegen de economische crisis en wil armoede actief bestrijden. Hoe liggen de zaken nu?

Ludo: Als men de evolutie sinds 2010 bekijkt is het duidelijk dat het objectief nog moeilijk te behalen is. Hoewel het na 2 jaar voorbarig is, gaat het op Europees niveau wel de

verkeerde kant op. Kijk maar naar de cijfers van de jeugdwerkloosheid in Spanje of de Griekse situatie. De doelstellingen van EU 2020 zijn sinds het uitbreken van de crisis ondergesneeuwd door allerlei financiële noodmaatregelen en een doorgedreven fiscaal beleid. In Europa is er veel mogelijk op financieel vlak,

op een zeer korte periode heeft men veel middelen kunnen vrijmaken voor de landen in moeilijkheden. Maar de vraag is of deze leningen ook sociale investeringen zijn. Ondertussen voeren alle lidstaten diverse besparingsmaatregelen uit die vooral de openbare dienstverlening en het sociaal beleid aantasten. In vergelijking met de andere lidstaten ontsnapt België momenteel nog aan de ergste negatieve effecten van de crisis, dit heeft enerzijds te maken met het sterk uitgebouwde sociaal middenveld en ons systeem van sociale zekerheid. Toch merken we ook bij ons een neerwaartse spiraal en dit vooral bij kwetsbare groepen

* Via de EU 2020 strategie wil Europa tegen 2020 een aantal doelstellingen behalen rond o.a. het verhogen van het onderwijsniveau, meer werkgelegenheid (75% van de Europeanen tussen 20-64 jaar zouden tegen 2020 betaald werk moeten hebben), groene economische groei en het bevorderen van sociale inclusie.

DAG VAN VERZET TEGEN ARMOEDE
17 OKTOBER – SINT PIETERSPLEIN

zoals etnisch culturele minderheden die meer en meer uit de boot vallen. Maar dit is moeilijk in cijfers te vertalen en Europa vraagt vaak cijfers.

Landen met een goed sociaal beleid, een systeem van sociale zekerheid en uitgebouwd netwerk van openbare dienstverlening blijven overeind. Toch ziet men dat deze systemen in verschillende landen worden aangevallen en afgebouwd. Kan er op Europees niveau iets veranderen om dit tegen te houden?

Ludo: Vanuit EAPN zien we inderdaad dat in de jaarlijkse evaluaties van de Nationale Hervormingsprogramma's het sociale meer en meer wegebt tegenover het financiële en economische luik. We willen de sociale aspecten en het belang van een goed sociaal beleid als uitweg voor de economische crisis terug op de agenda zetten via het organiseren van conferenties om zo

druk uit te oefenen. Sinds mei 2011 zijn de lidstaten terug verplicht om naast hun Nationaal Hervormingsprogramma ook een jaarlijks Nationaal Sociaal Rapport op te stellen. We zagen echter dat maar 18 van de 27 lidstaten dit in 2012 deden. De lidstaten die dit niet deden kregen een verwittiging van de Europese commissie, maar geen sanctie opgelegd. Hoewel lidstaten gevoelig zijn voor een blaam stellen we voor dat dit een voorwaarde zou moeten zijn voor het verkrijgen van de Europese Structuurfondsen en dat de lijst van landen die geen Sociaal Rapport leverden openbaar wordt gemaakt zodat er afspraken kunnen gemaakt worden met die landen. Maar dit kan ook een omgekeerde uitwerking hebben. Want het gaat vaak om de armste landen die juist deze Structuurfondsen nodig hebben en het zal onvermijdelijk een negatief effect hebben op juist de

armste lagen van de bevolking. Men moet daar dus mee oppassen.

Daarnaast ziet men dat de landen die een enorme staatsschuld hebben en onder de hoede zitten van de Trojka geen Nationaal Hervormingsprogramma's moeten opstellen en dus geen beleid kunnen voeren rond EU 2020. Portugal, Roemenië, Ierland, Griekenland en Spanje worden dus letterlijk opzij gezet in het sociaal debat, net wanneer ze het meest nodig hebben. Dit is een dubbele sanctie.

Het EAPN voert al geruime tijd campagne voor toereikend inkomen. Vertel daar eens meer over.

Ludo: Het EAPN voert sinds 2007 actief campagne rond actieve inclusie en een adequaat inkomen. Er zijn in 2008 een aantal aanbevelingen rond actieve inclusie beslist in de Europese Commissie en Europese Raad. Daarin staat dat "iedere EU-burger moet beschikken over een toereikend

inkomen als een individueel basisrecht tot inkomen en sociale bijstand, voldoende om een leven te leiden in menselijke waardigheid". Deze aanbeveling is momenteel het belangrijkste juridisch instrument om het recht op een adequaat inkomen om te zetten in een afdwingbare richtlijn, een Europese wet, zeg maar. Ondertussen maakten we vanuit EAPN al een modelrichtlijn, want enkel daardoor kan je iets bindend maken en is dit verplicht toe te passen binnen de nationale wetgevingen van de lidstaten. Deze modelrichtlijn werd door niemand afgeschoten, maar is ook nog niet aanvaard. De economische crisis is een enorme rem op alles wat met sociaal beleid te maken heeft. Je moet veel tijd hebben om binnen de Europese instanties te lobbyen en je moet regelmatig zaken herhalen. Daarom voeren we nu terug campagne om het debat rond een richtlijn voor

►►►

►►► het adequaat inkomen in de Europese Commissie en uiteindelijk in de ministerraad te voeren. Een minimaal inkomen en investeringen in de sociale zekerheid en openbare sector zijn net nodig om de huidige crisis te bestrijden.

Dus enkel via een Europese richtlijn zou een toereikend inkomen in België dan afdwingbaar zijn?

Ludo: Ja. Als je kijkt naar verschillende onderzoeken, zoals in het Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting van OASeS zie je dat 2/3 van de migratie in België EU-burgers zijn. Velen komen naar hier uit overlevingsdrang en ontvluchten de armoede in hun land. Indien elke lidstaat uitkeringen boven de Europese armoedegrens garandeert, is de drijfveer om te migreren naar een ander Europees land kleiner. Zo verhoog je ook de solidariteit tussen de lidstaten en kan je een beter Europees sociaal beleid voeren. Nu heerst er vooral een soort concurrentie en argwaan tussen de lidstaten. Als België of een andere lidstaat alleen zou beslissen een minimuminkomen in te voeren zou dit tot meer migratie en uitein-

delijk meer samenlevingsproblemen kunnen leiden. Het is trouwens ook erg nadelig voor de landen van herkomst, want de meest actieve bevolking trekt er uit weg. Kijk maar naar de werkloze Spaanse verpleegkundigen die nu door de VDAB naar hier gehaald worden. Welke impact gaat dit op termijn hebben op de toegang tot gezondheidszorgen in Spanje?

Binnenkort worden degressieve werkloosheidsuitkeringen ingevoerd in België, dit is al in vele lidstaten het geval. Er zijn voorstanders die zeggen dat je zo meer mensen aan het werk dwingt. “Voor wat, hoort wat” en er zijn tegenstanders die zeggen dat het juist het omgekeerde effect zal hebben en mensen nog dieper in de armoede drukt. Hoe denk jij daarover?

Ludo: Als je kijkt naar andere lidstaten waar de uitkeringen in tijd beperkt worden dan zie je dat het probleem enkel in de tijd verschoven wordt en dat het een achteruitgang voor de persoon zelf betekent. Er zijn geen argumenten om de werkloosheidsuitkeringen af te bouwen of af te schaffen. Het heeft geen negatief

effect op de toestand van het land, maar het was wel een maatregel die genomen werd onder druk van de Europese Commissie en de tewerkstellingsdoelstelling van EU2020.

Het principe van werkloosheidsuitkeringen was oorspronkelijk een instrument om tijdelijke werkloosheid op te vangen, ondertussen heeft langdurige werkloosheid zich geïnstalleerd. En met de huidige conjunctuur zal dat niet verbeteren. Daarom is het nodig dat een werkzoekende toch een toereikende bron van inkomsten heeft om menswaardig te overleven, maar ook – voor wie in staat is om te werken – om een goede uitgangspositie te hebben op de arbeidsmarkt.

Langs de andere kant moet er ook voldoende werk zijn om al die

werkzoekenden aan een waardige betaalde job te helpen. Via activering zijn er veel tijdelijke oplossingen, zoals artikel 60, maar die uiteindelijk voor velen niet uitmonden in een job op de reguliere arbeidsmarkt. Het probleem wordt weer eens verlegd en speelt in het nadeel van de werkzoekende.

Men denkt niet aan de gevolgen van het gevoerde activeringsbeleid, men verplaatst de problemen enkel in de tijd. Ondertussen worden goed werkende systemen van sociale zekerheid afgebouwd en neemt de armoede toe.

Bedankt Ludo voor het gesprek en het belichten van het Europees perspectief in zake het adequaat minimuminkomen.

Wie meer achtergrond wenst over dit aspect of de volledige visietekst over een toereikend minimuminkomen van het samenwerkingsverband Maatschappelijke Dienstverlening van de sector Samenlevingsopbouw wenst te lezen, raadpleeg www.samenlevingsopbouw.be

Op 26 oktober 2012 richt de Lege Portemonnees i.s.m. Netwerk tegen Armoede en HOGent een trefdag ‘**Activering zoals het is ... (over) leven op de arbeidsmarkt.**’ (zie kalender)

Ieder kind telt

– een maatschappelijke opdracht voor eenieder

In haar dagelijkse werking heeft vzw De SLOEP intensief contact met een groep van 200 individuen die deel uitmaken van gezinnen die onder de definitie van dak- en thuisloosheid vallen. Een deel van deze gezinnen komt inderdaad uit Oost-Europese migratie, maar het gaat – wat deze groep betreft – niet altijd over recente migratie. De politieke discussie wordt vaak daartoe verengd, maar het gaat over veel meer. Sommige van deze gezinnen zijn reeds tweede en zelfs al derde generatie en nog steeds dakloos. Het betreft echter niet alleen Oost-Europese migratie, maar ook gezinnen uit het Afrikaanse continent, voormalige Russische deelstaten, Zuid-Europa (zowel EU als niet EU). Het probleem begint en eindigt dus niet met Roma.

Er mag bij al deze groepen dan wel een oorzakelijk verband zijn met migratie, maar een ander migratie- of asielbeleid zal hier niet de oplossing bieden. Deze gezinnen ontvlucht(en) erger in het land van herkomst en voor hen bieden denkoefeningen op lange termijn, betere Europese samenwerking, geen soelaas.

In FRANK N° 4 verscheen onder de titel 'Ieder Kind telt' een interview met **Simonne Auman van CAW's Gent-Eeklo**. In het interview schetst zij onder meer het huidige aanbod voor dak- en thuislozen en de evolutie van en in de groep die hier de laatste 10 jaren gebruik van maakt. In het laatste deel van het interview komt ook de groeiende groep dakloze gezinnen met kinderen aan bod, de groep waar ook de perstekst 'Elk Kind telt, ook als het Roma is ...?' een lans wil voor breken. Een grote groep maatschappelijke actoren, waaronder Samenlevingsopbouw Gent en vzw De SLOEP ondertekenden mee deze perstekst. Vzw De SLOEP is een open huis voor gezinnen met jonge kinderen actief in de regio Gent-Noord-Oost. Coördinator Lieve De Bosscher analyseert verder.

We mogen dan als organisatie ook zelf niet de kant-en-klare oplossing hebben, toch zijn er heel wat bedenkingen uit onze dagelijkse praktijk, die een beschouwing waard zijn.

Wat ons opvalt in deze groep is volgende:

- het betreft voor een aanzienlijk deel kinderrijke gezinnen (6 tot 10 en meer) met ouders met lage tot

geen scholing, die zelf niets anders dan een leven in armoede kenden.

- het betreft voor een aanzienlijk deel alleenstaande moeders met jonge kinderen, die slachtoffer zijn van of minstens economisch afhankelijk zijn van mensenhandelaars, zelfstandige nepstatuten, hongerlonen (1€/u) in goed georganiseerde lokale circuits, overleven op basis van niet altijd even eervolle of kossjere ruil, bedreiging en niet weinig mishandeling meemaken

Wat ons ook opvalt in de samenwerking met deze groep is:

- dat door de intense samenwerking van het interne team van Kind & Gezin, verpleegkundigen en gezinsondersteuners en het team van De SLOEP, we samen met ouders er wel in slagen om ondanks een zwervend bestaan samen stappen vooruit te zetten, regelmatige bezoeken en dus opvolging van o.a. inentingen van de -3-jarigen te garanderen, een tijdige instap in het kleuteronderwijs waar te maken en de administratie van het gezin op orde te krijgen.

►►►

De Sloep vzw

De Sloep vzw, open huis voor gezinnen met jonge kinderen, herbergt verschillende werkvormen, waaronder een *consultatiebureau voor het jonge kind* (beter gekend als 'de weging'), een *prenataal steunpunt voor kwetsbare zwangeren* en een *inloopteam dat preventieve gezinsondersteuning biedt aan kwetsbare gezinnen via groepswerking, onthaal, en individuele gezinsondersteuning*, drie vormen van dienstverlening uitgebouwd in samenwerking met en dankzij financiering van **Kind & Gezin**. Daarnaast bestaat een projectwerking rond *gezondheids-promotie en emancipatie van kwetsbare groepen* (waaronder een vadergroep) in samenwerking met **De Stad Gent** (Stedenfonds). Ten slotte is De SLOEP vzw als inloopteam ook belast met de opdracht *Kleuterparticipatie* voor de meest kwetsbare gezinnen in haar regio. Op basis van deze verschillende praktijken neemt vzw De SLOEP zowel op Gents als Vlaams niveau een actieve signaal-functie op voor de meest kwetsbare gezinnen in haar regio.

►►► Het argument van Simonne Auman in FRANK n°4 dat er voor deze gezinnen meer nodig is dan nachtopvang, maar een goed georganiseerde integrale samenwerking van sectoren en organisaties verdient dus bijval. Echter, veel sectoren hinken achterop. Soms zijn ze niet uitgerust voor de gezinsvorm, grote gezinnen kunnen bijvoorbeeld numeriek niet terecht in de crisisopvang. Blijken we in de preventieve gezinsondersteuning deze gezinnen wel nog te bereiken, dan moeten we samen met heel wat partners uit de integrale jeugdhulpverlening vaststellen dat belangrijke actoren uit de jeugdzorg

en jeugdhulpverlening, zoals Comité Bijzondere Jeugdzorg, Jeugdparquet, maar ook Onderwijs de kinderen uit deze gezinnen niet (blijven) bereiken. Soms blijven deze gezinnen systematisch uitgesloten, een kenmerkend voorbeeld hiervan is de toegang tot de brede arbeidsmarkt en arbeidsmarkt-bemiddeling. Zo werd de overgangsperiode voor de tewerkstelling van Bulgaarse en Roemeense werknemers eind 2011 opnieuw verlengd tot eind 2013, waardoor deze groep enkel kan werken met een arbeidskaart B in heel specifieke -dus niet alle- knelpuntberoepen. Al te vaak kunnen ze niet 'genieten van' crisisopvang zo-

als vluchthuis of aangepaste zorg (bij kinderen met een handicap) omdat door hun verblijfsstatuut de dienstverlener geen subsidies zal ontvangen. Wat ons verder opvalt in de retoriek over deze gezinnen is volgende: Binnen de bestaande dienst- en hulpverlening wordt over deze gezinnen gesproken met de bewoordingen 'perspectiefloos', 'onvindbaar', 'niet bemiddelbaar', 'ongekend'. De vraag is hier echter wie in deze het perspectief kwijt is, wie niet gevonden wordt, wat er niet te bemiddelen valt en wie er niet gekend is? Het klopt, het is vermoedelijk om samen met deze gezinnen op stap te gaan en vaak een aantal stappen terug te moeten nemen om een stap vooruit te zetten. Wat het echter nog veel vermoeiender maakt, is te zien hoe bovenstaande adjectieven, heel wat dienst- en hulpverlening onbereikbaar houden voor deze groep en daarin de schuld leggen bij de gezinnen zelf. Zou het mogelijk zijn, dat de bestaande dienst- en hulpverlening samen op zoek moet gaan, misschien startende bij de goede praktijken, met moedige open geest en met breed perspectief, daar waar deze gezinnen wel te vinden zijn en starten bij wie en wat er wel gekend is?

De interventie van de regioverpleegkundigen van Kind & Gezin die in het voorjaar in het Noordstation in

Brussel op 'huisbezoek' gingen bij de Romagezinnen die er bivakkeerden, is maar 1 voorbeeld van hoe de eenvoud van een dienst die met haar dienstverlening de gezinnen tegemoet treedt, deze retoriek verpulvert. Het klopt dat er moed en creativiteit voor nodig is, maar een ondersteunend beleid, in de vorm van leidinggevend/ beleidsmakers die standpunt durven innemen met gezond verstand, zoals in dit geval de administrateur-generaal van Kind & Gezin op haar persoonlijke blog (zie kader), moeten ons dringend wegdrijven van verlam-mende retoriek die gezinnen letterlijk in de kou laat staan, kinderen geen toekomst meer gunnen.

**... Onze verpleegkundigen steken de handen uit de mouwen en gaan buiten de regels van hoe je normaal een zitting op een consultatiebureau organiseert aan de slag. Regels zijn er immers als ondersteuning van wat je doet, maar mogen er niet zijn als belemmering van wat je moet doen als het echt om het leven van een kind gaat. ...*

Want anders rest mij de vraag wat een Belgische ratificatie van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en in het bijzonder het Kinderrechtenverdrag anno 2012 nog waard is?

* Bron: <http://katrienverhegge.wordpress.com/2012/06/22/in-een-klein-stationnetje-netjes-op-een-rij/>

'Elk kind telt' vind je op www.skolo.org/spip.php?article1381&lang=fr

Korte voedselketen in 't Rabot

STADS AKKER

EETCAFÉ TOREKEN

Toen in september 2006 de Alcatelfabriek tegen de vlakte ging, bood dit voor de bewoners van de dichtbevolkte Rabotwijk een unieke kans om deze terreinen, in afwachting van een definitieve bestemming, vorm te geven. Er kwamen 160 volkstuintjes, een strand, een voetbalterrein, een openluchtcinema, feesten, een barcontainer en zoveel meer.

Sinds maart 2012 focust de Site meer en meer op duurzaamheid. De volkstuinen en kippenren bleven behouden. De volkstuinders kregen zelfs de kans hun perceeltje (en dus ook hun opbrengst) te vergroten. Feesten op de Site zullen een stuk bescheidener worden. Maar de grootste verandering is de komst van de 'stadsakker'. Samen met buurtbewoners bouwden we met zo'n 2500 zandzakjes een grote stadstuin op de betonnen fabrieksvloer. In april startten we met het aanleggen van onze stadsakker: sla, boontjes, courgettes, pompoenen, een grote diversiteit aan kruiden, tomaten, aardappelen, komkommers, meloenen... en zelfs een kleine serre verreezen de voorbije maanden op onze stadsakker. Als onze Rabotblijen hun werk naar behoren doen is er nog dit jaar echte Rabothoning.

Ace en Emil, onze 2 vaste medewerkers zorgen, samen met een variabele groep buurtbewoners voor het onderhoud van de akker. Planten, oogsten, snoeien, water geven, onkruid verwijderen, kleine herstellingen... ze hebben hun handen meer dan vol! We kozen er meteen resoluut voor om onze teelt volledig biologisch aan te pakken.

Op 1 juli 2012 opende eetcafé Toreke zijn deuren in de Vlotstraat. We zijn dan ook heel fier dat we één van de vaste leveranciers zijn voor dit restaurant en groenten en kruiden kunnen leveren op 100 meter van onze akker. Van een 'korte keten' tussen producent en consument gesproken. In dit restaurant kan men met de alternatieve munt

'Torekes' betalen. Het restaurant koopt op zijn beurt de groenten aan met de 'Torekes' die zij ontvangen hebben van klanten.

Ook de Sociale Kruidenier, in de Pannestraat, mogen we om de twee weken bevoorraden met onze verse producten. Onze opbrengst is niet voldoende om 'enige leverancier' te zijn voor dit project, maar we willen wel hun aanbod aanvullen. Eieren, sla, zurek, aardappelen en kruiden worden 'levende vers' afgeleverd in de Pannestraat om enkele uren later verdeeld te worden.

Laten we vooral niet vergeten dat we in eerste instantie met ons stadslandbouwproject de betrokkenheid van buurtbewoners op hun woonomgeving willen verhogen. Stadslandbouw is een middel om vrijwilligers en tuiniers mee te betrekken op het verhaal van stadsvernieuwing. De volkstuintjes zullen ook een plek krijgen in de nieuwe woonwijk 'Tondelier', die op de Site gebouwd zal worden. Met de gehele groep bekijken we waar die moeten komen, hoe ze eruit zullen zien en voor wie ze bestemd zijn. Vrijwilligers op de akker vergoeden we met Torekes. Deze Torekes kunnen ingeruild worden voor verse groenten van de akker, of ze kunnen er mee terecht in één van de buurtwinkels, eetcafé Toreke... Op die manier maken we de cirkel helemaal rond!

Aan iedereen die geïnteresseerd is, spring eens binnen op de Site, je vindt ons op het eind van de Jozef II straat!

Websites:

Eetcafé Toreke: www.eetcafetoreke.be

Torekes: www.torekes.be

AGENDA

- 7 SEPTEMBER 9 – 13 U.** **Publieksactie Ieders stem telt!**
+ persconferentie – Vrijdagmarkt
- 15 SEPTEMBER 13.30 – 18 U.** **Publieksactie Ieders stem telt!**
Odegand – Kouter
- 19 SEPTEMBER 12 – 14 U.** **Publieksactie Ieders stem telt!** – Zuid
- 23 SEPTEMBER** **Tuintjesfeest Nieuw Gent**
- 26 SEPTEMBER 14 – 17 U** **CLT Gent**, Zaal Scala, Dendermondsesteenweg 163-165
EN 20 TOT 22 U.
- 30 SEPTEMBER 9 – 13 U.** **Publieksactie Ieders stem telt!** – Ledeberg marktplein
- 30 SEPTEMBER 14.30 U.** **Armoedebetoging** te Brussel Poullardplein
- 03 OKTOBER 14 – 17 U.** **Ieders stem telt!**
Politiek Debat, Vooruit, Sint Pietersnieuwstraat 23
- 14 OKTOBER 8 – 13 U.** **Gemeente en Provincieraadsverkiezingen**
- 17 OKTOBER 19 U.** **Dag van verzet tegen Armoede**
Herdenking aan de steen - Sint-Pietersplein
- 26 OKTOBER 9.30 TOT 17 U.** **Activeren zoals het is ... (over)leven op de arbeidsmarkt.**
Trefdag georganiseerd door de Lege Portemonnees ism
Netwerk tegen Armoede en HOGent, Campus Voskenslaan.
*Inkom: 7 € (werkenden) en 1 € (niet werkenden), koffie en
broodje inbegrepen.*
*Inschrijving via: secretariaat.gent@samenvlevingsopbouw.be
of 09 223 95 15*
*Meer info en inschrijvingsformulier op
www.samenvlevingsopbouwgent.be*

COLOFON

FRANK wordt uitgegeven door:
Samenvlevingsopbouw Gent vzw, Blaisantvest 70, 9000 Gent
Telefoon: 09 223 95 15 - Fax 09 239 96 72
Email: info.gent@samenvlevingsopbouw.be
Url: www.samenvlevingsopbouw.be

FRANK verschijnt in april, september en december.

Onder het motto 'Kansen creëren, grondrechten garanderen' werkt Samenlevingsopbouw Gent vzw in de 19de-eeuwse gordel rond thema's zoals inkomen, wonen, onderwijs en leefbaarheid. We ondersteunen en versterken er kwetsbare groepen zodat zij vanuit hun krachten zelf mee oplossingen kunnen geven voor problemen die zich in hun nabijheid stellen. In samenwerking met diensten en organisaties, zetten we samen met deze kwetsbare groepen, ook stappen om het beleid aan te sporen om tot duurzame en structurele oplossingen te komen. 'Iedereen moet van de grondrechten kunnen genieten en ze moeten afdwingbaar zijn'.

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER: Chris Truyens, Emma Van Mullem, Lieve De Bosscher, Bernard Dewulf, Wannes Degelin, Stéphanie Staïesse, Frank Vandepitte, Melate Balkan, Kris Dom, Lut Vael, Patrice De Meyer, Natasha Van hulle, Tom Dutry, Ann-Sophie Hofman.

EINDREDACTIE: Jan Rooms, Stéphanie Staïesse, Kris Dom, Lut Vael en Frank Vandepitte

ADRESBEHEER: jan.rooms@samenvlevingsopbouw.be

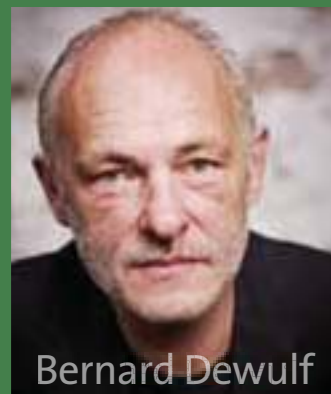
VORMGEVING: derkapellmeister@me.com

FOTOGRAFIE: Dimitri Vandenberge, Frank Vandepitte, Hanne-Lies De Coninck, Jan Rooms, Jean Marie V, Kris Dom, Mandana Farahani, Melate Balkan, Viktoriya Rozhko

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:
Lut Vael, Blaisantvest 70, 9000 Gent

STEUN: Indien je Samenlevingsopbouw Gent vzw wil steunen in de uitvoering van haar verschillende projecten kan je een gift storten op rekeningnummer BE86 0011 6719 6350

COLUMN

Stil Bernard Dewulf

Weet ik wat armoede is? Neen, ik heb geen idee.

Eén keer heb ik ze van dichtbij gezien, ze krioelde dagelijks als een volhardende zwerm om me heen: straatkinderen in India. Maar dat is twintig uur vliegen ver.

In mijn dagelijks bestaan zie ik wel eens een dak- of haveloze, fiets ik soms door de vierde wereld, kruis ik wel eens een duidelijk armlastig gezin, maar verder heb ik geen idee.

Ik leef in weelde, geef daar geregeld een ietsje van weg, maar wat weet ik eigenlijk van degenen aan wie ik het geef?

Weinig of niets.

Ik ken de cijfers. Wereldwijd leven anderhalf miljard mensen in 'absolute armoede'. Dat betekent dat armoede ook relatief kan zijn. Maar absoluut of relatief: het blijft een schande.

Soms lees ik dat de schande zó opgelost zou kunnen zijn, met wat globale politieke en menselijke wil. Andere keren hoor ik dat het iets van alle tijden is en van alle tijden zal blijven.

Ik weet het niet.

De bottomline is wel zoals de Duitse schrijver Bertolt Brecht het ooit verwoordde: 'Arme man en rijke man stonden daar en keken naar elkaar. En de arme zei heel bleek: Was ik niet arm, was jij niet rijk.'

Enkele jaren geleden schreef ik deze zinnen in de krant, naar informatie van toen: '11 miljard dollar aan roomijs. Zoveel likken we jaarlijks in Europa op. Twee keer het bedrag nodig om iedereen ter wereld te alfabetiseren. Drie keer dat bedrag geven we in het Westen uit aan oceaanreizen. En aan parfum. Bijna vier keer aan make-up.'

Dat het tergende cijfers zijn, voegde ik eraan toe.

Uiteraard had ik net zo goed kunnen zuchten tegen een orkaan. En ik maak me geen illusies dat het nu al anders is.

Uit de krant van mei 2012: '10,4 procent van de Vlaamse bevolking heeft een inkomen onder de armoedegrens en een vierde van de kinderen woont in een woning zonder bad, toilet, centrale verwarming of warm en stromend water.'

Daar wordt een mens stil van. Maar geen enkel toiletloos Vlaams kind, uiteraard, dat uit die gemakkelijke ongemakkelijke stilte warm water zal zien stromen.